

OŠ Trnsko

Zagreb

ISTRAŽIVANJE

Opterećenost učenika domaćim zadaćama i stavovi učenika prema domaćim zadaćama

Studentice:

Katarina Bačurin

Sara Barnjak

Lana Ježovit

Mentor:

Biljana Manin, dipl. pedagog, izvrstan savjetnik

Zagreb, 2023.

3.1. Uvod

Domaća zadaća jedna je od najčešćih aktivnosti povezanih s nastavom koju učenici obavljaju nakon škole. Prisutna su različita stajališta o svrsi, razlozima i potrebi zadavanja zadaće, a od svih aktera nastavnoga procesa, učenici i njihovi stavovi o temi često padaju u zadnji plan. Domaća zadaća ulazi u privatnu i obiteljsku sferu života učenika – stoga je važno osvijestiti načine na koje ona može pozitivno ili negativno utjecati na učenike, njihove odnose s roditeljima i nastavnicima te formiranje njihovog stava prema učenju. Ona se često promatra kao nadoknađivanje gradiva koje se nije stiglo obraditi na nastavnome satu ili pasivno popunjavanje radnih listića, a rijetko kao nešto što je prilagođeno učeničkim interesima. Važno je razumjeti načine na koje domaća zadaća može biti korisna i pridonijeti izgradnji samopouzdanja i pozitivnog stava prema obrazovanju te načine na koje ona može uzrokovati više štete nego koristi, kako bismo ih nastojali izbjegavati. Ukoliko se osvijeste njena svrha, prednosti, nedostaci i utjecaji koje može imati na osobni i akademski život učenika, onda će usmjeravanje prema provođenju dobre prakse zadavanja zadaća biti znatno lakše. Kako bi se krenulo u tome smjeru, važno je imati uvid u stajališta učenika, stoga je jedan od glavnih ciljeva ovog istraživanja saznati kakve stavove učenici imaju prema domaćim zadaćama, kao i utvrditi koliko vremena troše na njih.

3.2. Teorijski okvir

Unatoč mnogim kritikama usmjerenim prema domaćoj zadaći, ona je danas prisutna u skoro svakoj školi i na skoro svakom nastavnom satu (Mrkonjić, 2022). Prosječno opterećenje domaćom zadaćom od prvog do trećeg razreda osnovne škole udvostručilo se u dva desetljeća prije 2007. godine (Clemmitt, 2007, prema Bomarito, 2017).

Pojam domaće zadaće je fleksibilan i obuhvaća „sve ono što učenik mora uraditi kod kuće kao nastavak nastavnog rada u školi” (Sokol, 2005, str. 106). To uključuje različite oblike pisanih radova, ponavljanje nastavnih sadržaja, pripremanje za sljedeći nastavni sat te vježbanje (Sokol, 2005). Nastavnici najčešće dodjeljuju domaće zadaće kako bi potaknuli utvrđivanje nastavnih sadržaja kod kuće, razvoj vještina učenika i njihovo upoznavanje s novim materijalima koji će biti predstavljeni na nastavi (Blazer, 2009). Osamostaljivanje učenika, razvoj radnih navika, samoobrazovanje, razvoj kritičkog mišljenja, izgradnja samopouzdanja, pospješivanje trajnosti i kvalitete usvojenog znanja te čak učvršćivanje obiteljskih odnosa neki su od glavnih ciljeva zadavanja domaćih zadaća (Mrkonjić, 2022). Prilikom dodjele zadaće, učenicima bi se trebalo omogućiti da koriste svoje mogućnosti i talente kako bi na kreativan i individualan način odradili zadatak (Blazer, 2009).

Istraživanja o prednostima i nedostacima domaćih zadaća pružaju različite rezultate. Prema istraživanju stavova roditelja, učenika i nastavnika iz 2005. godine, neki su ispitanici smatrali kako domaća zadaća nije smislena jer ju učenici većinom prepisuju ili ju netko piše umjesto njih, dok je druga skupina držala do toga da domaća zadaća ima svoju svrhu u utvrđivanju nastavnog sadržaja, stjecanju radnih navika i razvijanju suradnje (Sokol, 2005). Prema Blazer (2009), dotadašnja istraživanja o domaćoj zadaći dala su nedosljedne rezultate. Nema konkretnih dokaza da domaća zadaća poboljšava akademski uspjeh – pokazalo se da domaće zadaće imaju pozitivan ili negativan utjecaj na određene učenike pod određenim okolnostima ili da uopće nemaju utjecaj. Centar za javno obrazovanje (2007) objašnjava kako ne postoji značajan dokaz o povezanosti domaće zadaće i akademskog uspjeha te tvrdi da domaća zadaća nije izrazito korisna za učenike osnovnoškolske dobi (Bomarito, 2017).

Dok zagovornici domaćih zadaća smatraju kako one mogu pridonijeti izgradnji pozitivnog odnosa djece s roditeljima, u pregledu istraživanja Blazer (2009) ističe kako kritičari upozoravaju na stvaranje napetosti i stresa između djece i roditelja jer domaće zadaće skraćuju obiteljsko vrijeme, što može dovesti do toga da roditelj rješava zadaću umjesto djeteta, čime

opravdava varanje kao prihvatljivo ponašanje. Slobodno vrijeme nakon škole učenicima je izrazito važno te ga mogu koristiti za druženje s obitelji, hobije i aktivnosti, što prevelika količina zadaća može ugroziti (Blazer, 2009). Nadalje, domaća zadaća može biti uzročnik stresa, posebice u nižim razredima, što može dovesti do negativnih zdravstvenih posljedica i nezainteresiranosti prema učenju (Kohn, 2007, prema Bomarito, 2017). Bomarito (2017) prikazuje istraživanje u kojem su se ispitali stavovi dvaju roditelja, učitelja i učenika o mogućnostima smanjenja količine stresa koji domaća zadaća donosi. Dok su oba roditelja i oba učenika iskazali želju za smanjenjem količine zadaća i više slobodnog vremena nakon škole, učitelji su izrazili vjerovanje da domaća zadaća donosi određenu korist učenicima (Bomarito, 2017).

S druge strane, u pregledu istraživanja iz 2006. i 2007. godine u SAD-u, pokazalo se kako većina roditelja, nastavnika i učenika smatra da je opterećenje domaćom zadaćom otprilike taman te imaju pozitivne stavove prema istoj, a neki su roditelji čak izjavili kako smatraju da se količina zadaća treba povećati (Blazer, 2009). Postavlja se pitanje koja je količina domaće zadaće optimalna za ispunjenje njezinih ciljeva. Ispitanici niza istraživanja koje je predstavila Blazer (2009) predlažu da bi optimalno vrijeme utrošeno na domaću zadaću trebalo biti jedan i pol do dva i pol sata dnevno za srednjoškolce te jedan sat dnevno za više razrede osnovne škole, dok se za osnovnoškolce nižih razreda ne predlaže više od 20 minuta. Također se spominje *pravilo 10 minuta*, čija je formula 10 minuta domaće zadaće po razredu po danu – primjerice, učenicima 3. razreda trebalo bi se zadati 30 minuta zadaće dnevno. The National Education Association preporučuje između 10 i 20 minuta zadaće svaki dan u prvom razredu osnovne škole, 30 minuta u drugom razredu, 40 minuta u trećem razredu i dodaje se 10 minuta za svaki sljedeći razred (Bomarito, 2017).

U Osnovnoj školi „Vijenac“ u Osijeku proveden je projekt „Domaća zadaća - iznimka, a ne pravilo“ s ciljem propitivanja svrhovitosti domaće zadaće i unapređenja nastavnog procesa. Učiteljsko vijeće iznosilo je važnost svrhovitosti zadavanja domaćih zadaća te predložilo individualni pristup kojim se motivira učenike na samostalnost i odgovornost pri radu te im daje mogućnost izbora kod rješavanja domaće zadaće i kod odabira količine i kvalitete zadataka (Sokol i Vrbošić, 2017). Učenici su radili kod kuće na zadacima koje su sami birali, a oni nisu bili obvezni niti za ocjenu. Ispostavilo se da su učenici morali preuzeti veću odgovornost za postizanje željenih uspjeha te su aktivnije radili. Učitelji i učenici pokazali su izrazito pozitivan stav prema promjenama u izvedbi nastavnog sata i domaćih zadaća, posebice o mogućnosti izbora količine i težine zadataka za vježbu. Isto tako, učitelji su prepoznali aktivniji odnos

učenika tijekom nastave. Neki su roditelji pokazali tradicionalno shvaćanje nastave i manjak povjerenja u sposobnosti učenika za samovrednovanje (Sokol i Vrbošić, 2017).

Domaća zadaća utječe na učenikov rast i razvoj stoga je potrebno ostvariti njenu svrsishodnost. Ako joj se pristupi ili ju se oblikuje na pogrešan način, ona može imati izrazito negativan utjecaj na osobni i akademski život učenika te čak pridonijeti reprodukciji socio-ekonomske nejednakosti. Prilikom zadavanja domaćih zadaća, nastavnici bi se trebali usredotočiti na kvalitetu, a ne kvantitetu te izbjegavati pasivne zadatke, poput gotovih radnih listića. Zadaća učenike treba poticati da istražuju, kritički razmišljaju, koriste svoju maštu te razvijaju samostalnost i odgovornost. Trebaju im se zadavati zadaci u kojima se traži analiziranje, uspoređivanje i samostalno donošenje zaključaka te ih se treba prilagoditi svakom učeniku ovisno o njegovim interesima i sposobnostima. Kako bi se izbjegli konflikti unutar obitelji vezano uz zadaće, važna je pravovremena komunikacija između nastavnika, roditelja i djece te davanje potrebnih uputa roditeljima za njihovo kvalitetno uključivanje u proces.

3.3. Nacrt istraživanja

Tema i područje istraživanja	Opterećenost učenika šestog razreda domaćim zadaćama i njihovi stavovi prema domaćim zadaćama
Problem istraživanja	Preopterećenost učenika domaćim zadaćama i negativni stavovi učenika prema domaćoj zadaći
Cilj istraživanja	Utvrđiti koliko vremena učenici šestog razreda troše na domaće zadaće i kakvi su im stavovi prema domaćim zadaćama
Hipoteze	H1: Učenici su pod stresom zbog velike količine domaćih zadaća H2: Učenici bi htjeli imati veću slobodu pri odabiru domaćih zadaća H3: Učenicima su domaće zadaće dosadne
Uzorak	Namjerni uzorak U prvome dijelu istraživanja obrazac je ispunilo 70 učenika šestog razreda OŠ Trnsko

	U drugome dijelu istraživanja na anketu su odgovorila 64 učenika šestog razreda OŠ Trnsko
Metoda	Deskriptivna metoda
Postupci i instrumenti	Anketiranje; anketni upitnik
Tijek istraživanja	<p>Priprema istraživanja (anketnih upitnika);</p> <p>dogovor termina provedbe istraživanja s pedagoginjom OŠ Trnsko;</p> <p>upoznavanje sudionika s temom, svrhom i načinom provođenja istraživanja;</p> <p>podjela anketnih upitnika sudionicima istraživanja;</p> <p>provedba istraživanja;</p> <p>prikupljanje ispunjenih anketnih upitnika;</p> <p>interpretacija rezultata;</p> <p>dostavljanje rezultata istraživanja školi u kojoj je istraživanje provedeno</p>

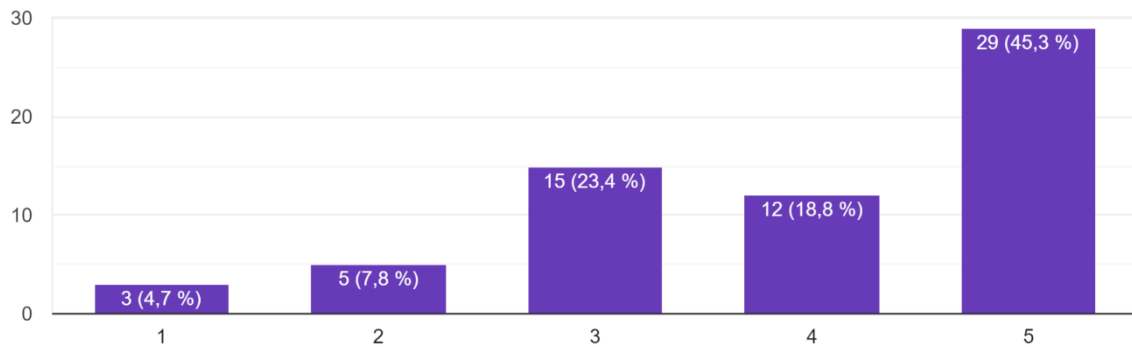
<p>Etički aspekti istraživanja</p>	<p>Dobrovoljni informirani pristanak; informiranje sudionika o zajamčenoj anonimnosti;</p> <p>poštovanje dostojanstva, privatnosti i interesa sudionika;</p> <p>povratna informacija (školi) o rezultatima istraživanja</p>
<p>Anketna pitanja; Likertova skala</p>	<p>Domaće zadaće su mi dosadne.</p> <p>Domaće zadaće doprinose mom školskom uspjehu.</p> <p>Veliki broj domaćih zadaća stvara mi pritisak.</p> <p>Pisanje domaćih zadaća oduzima mi previše vremena.</p> <p>Kod pisanja domaćih zadaća potrebna mi je pomoć.</p> <p>Ponekad prepisem domaću zadaću od drugih učenika.</p> <p>Volio bih birati samostalno domaću zadaću prema svojem interesu.</p>

3.4. Rezultati i rasprava

Graf 1.

Domaće zadaće su mi dosadne.

64 odgovora

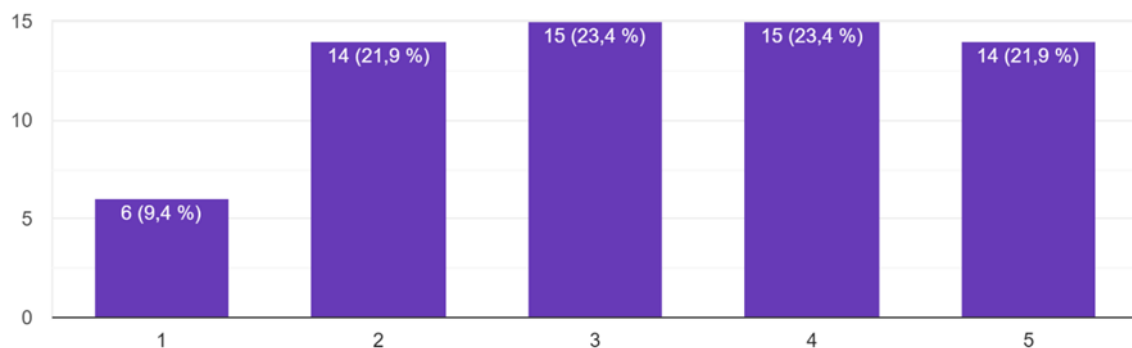

Graf 1. prikazuje odgovore učenika šestog razreda na tvrdnju *Domaće zadaće su mi dosadne*. Većina učenika (njih 29, što čini 45,3%) odabrala je stupanj 5, odnosno *Slažem se*. Potom, 15 je učenika (23,4%) odabralo neutralan odgovor pod stupnjem broj 3. U malo manjem broju, njih je 12 (18,8%) odabralo stupanj 4, dok je manjina odabrala stupanj 2 (5 učenika, 7,8%) i stupanj 1 (3 učenika, 4,7%), odnosno *Ne slažem se*. Time je potvrđena treća postavljena hipoteza: *Učenicima su domaće zadaće dosadne*.

Graf 2.

Domaće zadaće doprinose mom školskom uspjehu.

64 odgovora

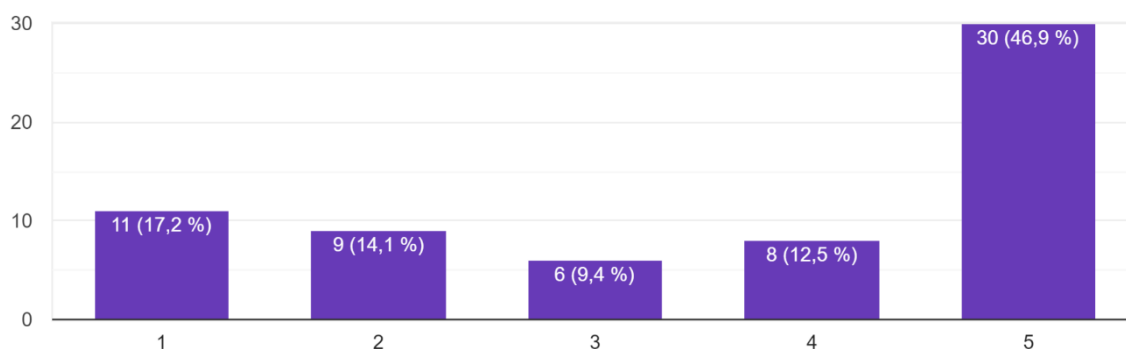
Graf 2. prikazuje slaganje učenika s tvrdnjom *Domaće zadaće doprinose mom školskom uspjehu*. Kod ove tvrdnje javilo se nekoliko izjednačenih rezultata, što pokazuje podijeljenost

mišljenja. Većina je učenika (njih 15, što čini 23,4%) odabrala stupanj 3 i stupanj 4. Stupanj 3 pokazuje kako se učenici s tom tvrdnjom niti slažu, niti ne slažu, nego im je mišljenje neutralno, dok su učenici koji su odabrali stupanj 4 iskazali kako se s tom tvrdnjom više slažu nego ne slažu. Stupnjeve 2 i 5 odabrao je također isti broj učenika (njih 14, što čini 21,9%) – oni koji su odabrali stupanj 2 se s tom tvrdnjom više ne slažu nego slažu, a oni koji su odabrali stupanj 5 se u potpunosti slažu s navedenom tvrdnjom. Samo je 6 učenika (9,4%) odgovorilo kako se s tom tvrdnjom ne slažu (stupanj 1). Dakle, oni učenici koji vjeruju kako domaće zadaće uopće ne pridonose njihovom školskom uspjehu su u manjini, a ipak je više onih koji smatraju kako domaće zadaće doprinose školskom uspjehu i onih koji toj tvrdnji naginju. Vidljivo je kako učenici vide povezanost između pisanja domaćih zadaća i školskog uspjeha, iako u pregledu istraživanja nismo naišle na podatak koji potvrđuje pozitivnu korelaciju između spomenutog.

Graf 3.

Veliki broj domaćih zadaća stvara mi pritisak.

64 odgovora

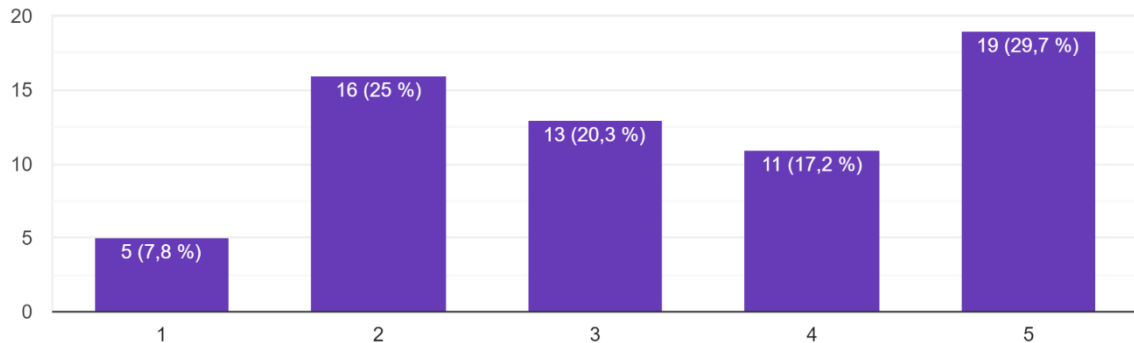

Graf 3. prikazuje slaganje učenika šestog razreda s tvrdnjom *Veliki broj domaćih zadaća stvara mi pritisak*. Većina učenika se složila s tom tvrdnjom odabravši stupanj 5 – njih 30, odnosno 46,9%. Stupanj 1, odnosno *Ne slažem se*, odabralo je 11 učenika (17,2%); 9 je učenika odabralo stupanj 2 (14,1%), čime su izrazili kako se s tom tvrdnjom više ne slažu nego slažu; 8 je učenika odabralo stupanj 4 (12,5%), čime su pokazali kako se s tom tvrdnjom više slažu nego ne slažu, a 6 se učenika (9,4%) s tom tvrdnjom niti ne slaže, niti slaže. Ovi rezultati potvrdili su prvu postavljenu hipotezu *Učenici su pod stresom zbog velike količine domaćih zadaća* jer se većina učenika s time složila.

Graf 4.

Pisanje domaćih zadaća oduzima mi previše vremena.

64 odgovora

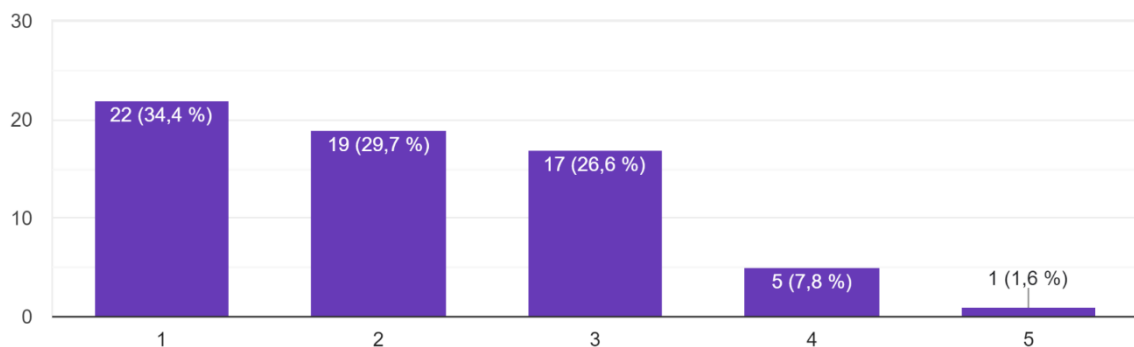

Graf 4. prikazuje slaganje učenika s tvrdnjom *Pisanje domaćih zadaća oduzima mi previše vremena*. Većina učenika (njih 19, odnosno 29,7%) odabrala je stupanj 5 (*Slažem se*); 16 učenika (25%) odabralo je stupanj 2 (više se ne slažu s tom tvrdnjom nego što se slažu); 13 učenika (20,3%) odabralo je stupanj 3 (niti se slažu, niti se ne slažu); 11 učenika (17,2%) odabralo je stupanj 4 (više se slažu nego što se ne slažu) te je samo 5 učenika (7,8%) izjavilo kako se s tom tvrdnjom ne slažu. Iako njih 19 smatra kako im domaća zadaća oduzima previše vremena, 16 učenika naginju k tvrdnji da im pisanje domaćih zadaća ne oduzima puno vremena (stupanj 2).

Graf 5.

Kod pisanja domaćih zadaća potrebna mi je pomoć.

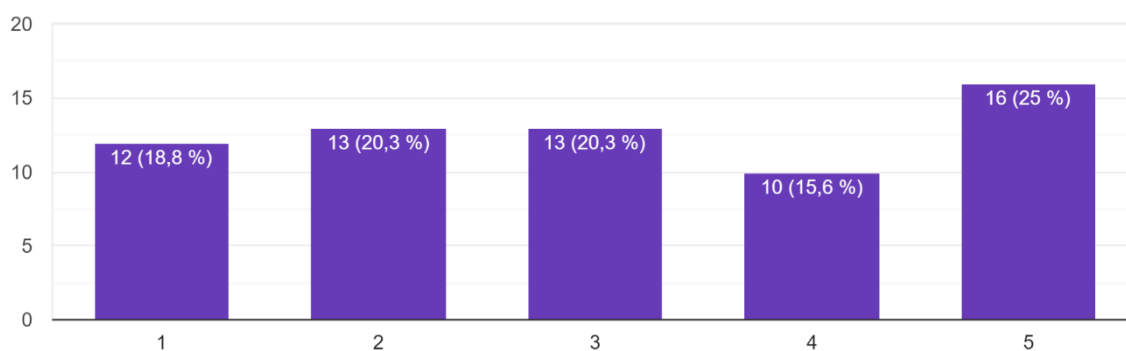
64 odgovora

Graf 5. prikazuje odgovore učenika na tvrdnju *Kod pisanja domaćih zadaća potrebna mi je pomoć*. Dobiveni rezultati učinili su nam se pomalo iznenađujućima – većina je učenika izrazila neslaganje s ovom tvrdnjom (22 učenika, odnosno 34,4%) te je odabrala stupanj 1 (*Ne slažem se*), što bi značilo kako oni smatraju da im pomoć pri pisanju zadaća nije potrebna. 19 je učenika (29,7%) odabralo stupanj 2 (više se ne slažu nego što se slažu s ovom tvrdnjom); 17 (26,6%) je odabralo neutralni 3. stupanj; 5 učenika (7,8%) odabralo je stupanj 4, odnosno izrazilo kako se s tom tvrdnjom više slažu nego ne slažu, a samo je 1 učenik (1,6%) označio stupanj 5, odnosno smatra kako mu kod pisanja domaćih zadaća treba pomoć.

Graf 6.

Ponekad prepisem domaću zadaću od drugih učenika.
64 odgovora

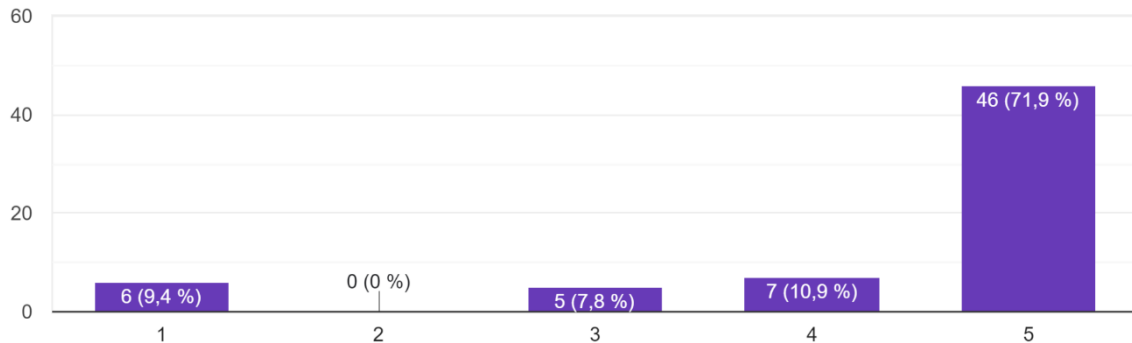

Graf 6. prikazuje slaganje učenika šestog razreda s tvrdnjom *Ponekad prepisem domaću zadaću od drugih učenika*. Većina učenika (njih 16, što čini 25%) se slažu s tom tvrdnjom, odnosno ponekad prepisuju zadaću. Jednak broj učenika (njih 13, odnosno 20,3%) označio je stupanj 2 (*više se ne slažem s tvrdnjom nego što se slažem*) i stupanj 3 (*niti se slažem, niti se ne slažem*); 12 učenika (18,8%) ne slaže se s navedenom tvrdnjom (stupanj 1), a 10 učenika (15,6%) izrazilo je kako se više slažu s tvrdnjom nego što se ne slažu (stupanj 4). Prema rezultatima na temelju prethodne tvrdnje (graf 5), većini učenika nije potrebna pomoć kod pisanja domaćih zadaća, ali na temelju analize ove tvrdnje vidljivo je kako ih oni svejedno ponekad prepisuju od drugih učenika.

Graf 7.

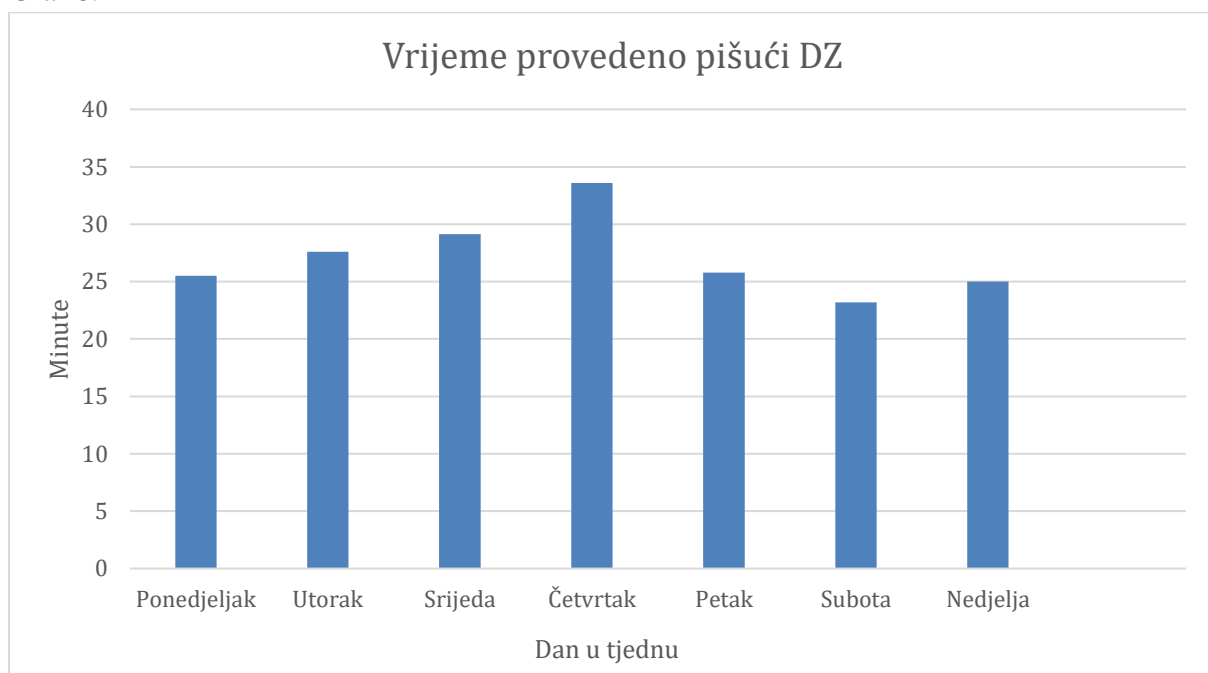
Volio bih birati samostalno domaću zadaću prema svojem interesu.

64 odgovora

Graf 7. prikazuje slaganje učenika s tvrdnjom *Volio bih birati samostalno domaću zadaću prema svojem interesu*. Oko ove su tvrdnje ispitanici bili najviše složni – njih 46 (71,9%) izrazilo se kako se slažu s ovom tvrdnjom (stupanj 5) i željeli bi samostalno birati zadaću koja odgovara njihovom interesu. 7 učenika (10,9%) je odabralo stupanj 4, što pokazuje njihovu naklonost slaganju s tom tvrdnjom; 6 se učenika (9,4%) izrazilo kako se ne slažu s tom tvrdnjom (stupanj 1), a 5 učenika (7,8%) se niti slaže, niti ne slaže s tom tvrdnjom (stupanj 3). Time je potvrđena druga postavljena hipoteza: *Učenici bi htjeli imati veću slobodu pri odabiru domaćih zadaća* (u ovome slučaju, htjeli bi ju birati prema svojem interesu).

Graf 8.

Graf 8. prikazuje drugi dio ovog istraživanja, u kojem se kroz jedan tjedan ispitivalo koliko učenici vremena potroše na pisanje domaće zadaće. Učenici prosječno dnevno troše 27,1 minutu na pisanje domaćih zadaća: ponedjeljkom prosječno troše 25,5 minuta, utorkom 27,6 minuta, srijedom 29,12 minuta, četvrtkom 33,6 minuta, petkom 25,78 minuta, subotom 23,2 minute i nedjeljom 25 minuta.

Ovim su istraživanje potvrđene sve tri postavljene hipoteze:

H1: Učenici su pod stresom zbog velike količine domaćih zadaća,

H2: Učenici bi htjeli imati veću slobodu pri odabiru domaćih zadaća,

H3: Učenicima su domaće zadaće dosadne.

Prema rezultatima prvog dijela istraživanja, učenici u prosjeku dnevno troše 21,1 minutu na pisanje domaće zadaće. Učenici se većinom slažu da su im domaće zadaće dosadne i da im veliki broj domaćih zadaća stvara pritisak. Kod pitanja pridonose li domaće zadaće njihovom školskom uspjehu, mišljenja su podijeljena i velik se dio s tom tvrdnjom ne slaže, ali ih više smatra kako one zaista pridonose njihovom školskom uspjehu. Većina učenika smatra kako im domaća zadaća oduzima previše vremena, a velike količine domaćih zadaća izazivaju im stres. Prema rezultatima, učenici većinom smatraju da im kod pisanja domaćih zadaća nije potrebna pomoć, svedjedno odgovaraju kako ih povremeno prepisuju. Moguće je da se odlučuju za prepisivanje zbog prevelike količine zadaća i zbog toga što su im dosadne, a ne zato što su im teške. Najsuglasniji su kod tvrdnje da bi voljeli samostalno birati domaću zadaću prema svojem interesu, a bilo bi izrazito korisno provesti istraživanje u kojem bi se to detaljnije ispitalo i vidjelo hoće li biranje zadaća prema interesima utjecati na smanjenje dosade i stresa koje im one izazivaju.

3.5. Ograničenja predloženog ispitivanja

Jedno od ograničenja istraživanja proizlazi iz korištene metodologije - anketiranja. S obzirom na to da su pitanja bila zatvorenog tipa te da su učenici trebali odabrati ponuđeni odgovor na Likertovoj skali, ispitanici su bili ograničeni u davanju odgovora. Nisu mogli detaljnije dijeliti svoja osobna iskustva, a njihove smo odgovore morale do određene razine generalizirati na razini svih školskih predmeta. Naime, moguće je kako su učenicima domaće zadaće dosadne ili iscrpljujuće iz određenih predmeta, a ne nužno iz svih, pa su se prilikom davanja odgovora vodili onime što prevladava. Tako nismo dobile podatke o tome kako točno izgledaju domaće te podatke o onim nastavnicima koji su u ovome slučaju u manjini, a to su nastavnici s čijim su zadaćama učenici zadovoljni. Ti podaci bili bi od velikog značaja za unapređenje odgojno-obrazovne prakse i moglo bi ih se ispitivati u budućim istraživanjima. Također, bez obzira na zajamčenu anonimnost, moguće je da je dio učenika davao neistinite odgovore kako bi se prikazali u boljem svjetlu, odnosno da su davali odgovore za koje misle da se od njih očekuju što bi moglo dovesti do pogrešne slike o njihovim stavovima. Budući da su ispitanici upitnik rješavali online, ne možemo biti u potpunosti sigurne da je svaki anketni upitnik ispunjen od strane učenika, a ne od nekog drugog.

3.6. Etički aspekti istraživanja

Kako bismo osigurale da je provedba našeg istraživanja u okvirima etičkog ophođenja, poslužile smo se Etičkim kodeksom IDIZ-a (instituta za društvena istraživanja u Zagrebu). Propitkivale smo etičku prihvatljivost našeg istraživanja te prema tome formirale anketna pitanja. Nakon što su informirani o svrsi istraživanja te o tome zašto su nam važni njihovi iskreni odgovori, učenici su dali svoj dobrovoljni pristanak te su im osigurane anonimnost i privatnost podataka. Po završetku istraživanja, školi se omogućio uvid, odnosno povratna informacija, u rezultate istraživanja, kako bi ih oni mogli iskoristiti za unapređivanje svoje odgojno-obrazovne prakse, u čijem je središtu dobrobit djeteta.

3.7. Literatura

Blazer, C. (2009). Homework: Literature Review. *Eric*, str. 1-33. Dostupno na: <https://eric.ed.gov/?id=ED536245>

Bomarito, A. (2017). *Reclaiming Childhood: Effects of Homework on Elementary Students*. Magistarski rad. Monterey Bay: California State University. Dostupno na: https://digitalcommons.csumb.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1184&context=caps_thes_al

Kohn, A. (2007). Rethinking Homework. *Principal Arlington*, 86(3), str. 1-6. Dostupno na: <https://www.alfiejohn.org/article/rethinking-homework/>

Mrkonjić, S. (2022), Domaća zadaća u odgojnoobrazovnom radu, *Novi Muallim*, 8(29), str. 46–49. Dostupno na: <https://doi.org/10.26340/muallim.v8i29.1053>

Sokol, S. (2005). Svrha domaćih zadaća u osnovnoj školi. *Život i škola*, LI(13), str. 106-117. Dostupno na: <https://hrcak.srce.hr/25276>

Sokol, S.; Vrbošić, V. (2017). Domaća zadaća između teorije i prakse, *Život i škola*, LXIII(2), str. 97-112. Dostupno na: <https://hrcak.srce.hr/195180>

3.8. Prilozi

Prilog 1: Obrazac za praćenje vremena potrebnog za pisanje zadaće

	ponedjeljak	utorak	srijeda	četvrtak	petak	subota	nedjelja
Vrijeme provedeno radeći zadaću							

Prilog 2: Anketni upitnik

Domaće zadaće su mi dosadne. *

1 2 3 4 5

Ne slažem se Slažem se

Domaće zadaće doprinose mom školskom uspjehu. *

1 2 3 4 5

Ne slažem se Slažem se

Veliki broj domaćih zadaća stvara mi pritisak. *

1 2 3 4 5

Ne slažem se Slažem se

Pisanje domaćih zadaća oduzima mi previše vremena. *

	1	2	3	4	5	
Ne slažem se	☐	☐	☐	☐	☐	Slažem se

Kod pisanja domaćih zadaća potrebna mi je pomoć. *

	1	2	3	4	5	
Ne slažem se	☐	☐	☐	☐	☐	Slažem se

Ponekad prepisem domaću zadaću od drugih učenika. *

	1	2	3	4	5	
Ne slažem se	☐	☐	☐	☐	☐	Slažem se

Volio bih birati samostalno domaću zadaću prema svojem interesu. *

	1	2	3	4	5	
Ne slažem se	☐	☐	☐	☐	☐	Slažem se